

PEL NOM DE TOTS I TOTES
—LA MODEL ÉS LA MODEL—

La presó Model de Barcelona ha servit per confinar, segregar i abatre als qui durant més de cent anys, han volgut humanitzar les relacions socials maldant per una millora de la ciutat, el país i el món assolint unes cotes més altes d'igualtat. A la presó Model s'han destruït milers de projectes de vida al llarg de la seva història centenària. Obrers i obreres, dirigents socials, estudiants... ja que cal recordar que entre 1955 i 1965 va ser la única presó de dones de la ciutat, en la que sindicalistes, joves estudiants, adúlteres i dissidents van ser confinades en espais inadequats i miserables d'aquell edifici. La dimensió femenina de La Model és un aspecte que sovint queda menystingut i entelat, però que cal expressar amb força. La Model ha vist com en el seu interior s'hi destinava a aquells que volien expressar la seva diferència sexual i ha aplicat, en la major part de la seva història, un tracte vexatori als empresonats per delictes socials. Entre les seves parets han estat executades a garrot vil almenys 23 persones, esdevenint doncs un espai d'oprobri i crueltat.

La presó Model no torna a la ciutat perquè sempre hi ha estat. És la funció de l'espai i l'edifici el que canvia, és el seu llegat material i immaterial el que serà gestionat per la ciutat per primera vegada, donant-li una altra funció d'acord amb les entitats que fa anys es preocupen per integrar el llegat memorial i els usos públics convenients. Arreu del món veiem que fàbriques i presons han esdevingut espais de la memòria popular, de lleure, d'aprenentatge, cultura i sociabilitat, probablement el que volien molts dels que van ser-hi empresonats o empresonades quan defensaven igualtat, benestar i fraternitat. I això és el que demanem fent costat com sempre a veïns i veïnes.

Per aquests motius rebutgem amb tota fermesa que La Model, l'espai i l'edifici memorial, porti un nom diferent al que li és propi i que la ciutadania ha fet seu i que identifica la presó i el dolor d'empresonats i familiars en la memòria popular. La Model és la Model.

Un nom propi, el que sigui, ignora als altres i estableix una jerarquia entre víctimes que ens resulta inadmissible, expressa un menyspreu, per inconscient que sigui, per les accions de tants i tantes, promou una selecció del dolor i presenta l'empresonament i la mort com actes exemplars amb valor propi, quan l'únic que és exemplar és la vida lliure de les persones i la seva actitud envers els altres.

Davant la notícia que proposa dotar de nom propi de persones a la presó Model de Barcelona, demanem al govern de la ciutat que mantingui la memòria popular rebutjant-ne cap altre que no sigui el que la ciutadania ha fet seu: La Model, sense cap complement nominal. Ho demanem com acte de respecte al nom singular de tots i de totes.

Barcelona 19 de juny de 2017